

۳. اخبار از فضای بعید

سالها پیش وقتی که بچه هایمان در هندوستان تحصیل میکردند، دلمان برای دیدن آنها تنگ شده بود. با ماشین مسافرت کردیم و ده روز با آنها اوقات خوشی داشتیم ولی وقت بازگشت ما بزودی فرا رسید و مجبور بودیم شب و روز برانیم تا به تهران برسیم و بکار خود ادامه دهیم. تصمیم گرفتیم که هر ساعت راننده را عوض کنیم. نصف شب گذشته بود که همسرم ماشین را به پمپ بنزینی برد و بیدارم کرده بخواب رفته بود.

تقریباً نیم ساعت که راه رفته متوجه شدم که پشت تپه ای چراغهای شهری همه جا در هنگام عبور از این محل شهری در آنجا ندیده بودم، بمجرد اینکه به قلعه تپه رسیدم ماه را دیدم که دنیا را روشن کرده بود. فوراً همسرم را بیدار کرده پرسیدم "وقتی که به پمپ بنزینی رسیدیم کدام طرف جاده بود؟" گفت. "ای وای! یادم رفت بگویم که پمپ بنزین طرف چپ راه بود و دور زدم تا بنزین بخریم" با کمال اطمینان فکر میکردم که به طرف تهران میرفتیم، ولی وقتی فهمیدم اشتباه میکنم و بطرف کراچی میرویم فقط یک چاره داشت - میباید سمت راه خود را عوض کنم!

کاروانها از دشتهای خشک و خالی و دریانوردان از دریا‌های بیکران عبور میکنند و یگانه رهبری که دارند ستارگان میباشد. قرن‌ها قبل از اختراع قطب‌نما همه توسط ستارگان آسمان که میلیاردها مسافتها از ما دور هستند سفر میکردند.

آینده بسیار تاریک و مبهم میباشد. اوضاع مخشوش و علامتها گردانیده و نامعلوم شده اند. یگانه امید ما آن است که به دستوراتی که از فضای بعید آمده رجوع کنیم و راه آینده را دریابیم. راهنمائی وجود دارد.

"خدا بوسیله آن روشنائی پیروان خوشنودی خود را براههای سلامت راهنمائی میکند و باذن خود ایشان را از تاریکیها بروشنائی بیرون میبرد و براهی راست راهنمائیشان میکند." (سوره مائده آیه ۱۶).

کمی از آن علامتهائی که خداوند در آسمانها گذاشته است توجه کنیم. در حدود ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ ستاره در یک محل با چشم دیده میشود. دور دنیا در حدود ۹۰۰۰ ستاره دیده میشود. ستارگان بیشمار و غیر قابل توضیح میباشند. حضرت داود میفرماید: "خداوند حساب ستارگان را دارد و نام هر یک از آنها را می داند. خداوند ما بزرگ و تواناست و حکمت او را انتها نیست." (مزمور ۱۴۷: ۵).

ما مسافتها را با متر یا فرسخ یا کیلومتر یا میل می سنجیم. ولی هیچ کدام از

اینها برای اندازه گیری سماوات کافی نیست. حضرت ایوب گفت که "خدا بالاتر از آسمانها و بالاتر از بلندترین ستارگان است." (ایوب ۲۲:۱۲).

آفتاب يك ميليون سيصد هزار مرتبه از کره جهان ما بزرگتر است. اگر دنیا را در وسط آفتاب میگذاشتیم گردش ماه دور دنیا فقط نصف راه به حاشیه آفتاب میرسید! کره زمین سومین کره ایست که دور خورشید میگردد و بسرعت ۱۱۰،۰۰۰ کیلومتر در ساعت جلو میرود تا مسافت ۹۶۶،۰۰۰،۰۰۰ کیلومتر را طی کند. اگر خورشید که قطر دایره آن يك ميليون پانصد هزار کیلومتر می باشد به قدر سه متر بگردانیدیم - دنیا بقدر يك توپ پینگ پانگ میشد که ۳۰۰ متر از خورشید فاصله پیدا میکرد. با این همه بزرگی در هزار سال يك هزارم ثانیه کاسته نمیشود!

منصور از این گفتار چیست؟ میخواهیم قوانین طبیعت را حضورتان عرض کنیم. کائنات همه مطیع قوانین الهی میباشد. نقشه های طبیعت یقیناً ملزوم نقاشی می

..... ی . . . . .

اظهار داشت که فضا مطیع قانون و وسعت قابل اطمینانی دارد،

تا آن اختصاص را بدست آورد. آن خرجها را از مریض های

خود بدست میآورد. تا آن اختصاص را بدست آورد. آن خرجها را از مریض های

که مصنوع انسان حاکی میباشد خطرناک است.

وجود کائنات به هیچ وجه تصادفی نبوده. برای نمونه ده عدد کارت کوچک را در دست بگیرید و نمره هر کدام را از يك تا ده روی آنها بنویسید. آنها را با بر زدن یا قاطی کردن بهم زنید. فرصت هماهنگی آنها با پاشیدن یا انداختن آنها روی زمین يك در ۲۶۲،۸۸۰ مرتبه میباشد. اگر ۱۰۰ کارت بدست بگیرید و همان کار را بکنید، فرصت گذاشتن آنها به ردیف صحیح يك در ۱۷ باضافه ۱۵۲ صفر میشود! اگر ۲۰۰ تا کارت میگرفتید، فرصت خودهماهنگی آنان يك در ۲۸۹ باضافه ۲۰۴ صفر میشود. طبیعت دارای يك یا صد یا دویست عدد نیست، بلکه شامل میلیاردها نکته میباشد. خبری که از فضای بعید به نوع بشر میرسد قابل اطمینان و مورد پسند ما میگردد.

الهامی که به حضرت داود آمد چنین است: "به فرمان خداوند آسمانها بوجود آمد، او دستور داد و خورشید و ماه و ستارگان آفریده شدند. . . او دستور داد و دنیا آفریده شد، او امر فرمود و عالم هستی بوجود آمد." (مزمور ۶:۲۳ و ۹). نویسنده مزامیر میفرماید: "احمق در دل خود میگوید که خدائی نیست." (مزمور ۱۴:۱). نحیما نبی اظهار میدارد که "تو تنها خداوند هستی، آسمانها و ستارگان را تو آفریدی،

زمین و دریا و موجودات آنها را تو به وجود آوردی، تو به همه اینها حیات بخشیدی. تمام فرشتگان آسمان، تو را سجده می کنند." (نحمیا ۹: ۶).

این همه با ما چه ربطی دارد؟ اگر سماوات آنقدر بزرگ باشد که گفته شده، آیا خداوند برای بشر ناچیز هیچ فکری یا توجهی دارد؟ علوم و فلسفه در این باره لاقید و بی ارزشند. ما محتاج به مکاشفه هستیم - مکاشفه ای در کار سازنده عظیم و مهربان. بار دیگر اشعیا نبی میفرماید: "به آسمان نگاه کنید! کیست که همه این ستارگان را آفریده است؟ کسی که آنها را آفریده است از آنها مثل يك لشکر سان می بیند، تعدادشان را می داند و آنها را به نام می خواند. قدرت او آنقدر عظیم است که نمی گذارد هیچکدام از آنها گم شوند."

در سوره انعام (آیات ۹۶ و ۹۷) چنین آمده است: "او آن توانائی است که ستارگان را برای بهره برداری شما آفرید تا بوسیله آن در تاریکیهای بیابان و در تاریکیهای دریا راه یابید. حقا این آیه ها را برای گروهی که میدانند بیان کردیم. او آن توانائی است که شما را از یکتن ایجاد کرد پس فرار گاهی است و محل ودیعتی است. محققاً این آیه ها را برای گروهی که در یابند بیان کرده ایم."

اشکال ما در کوچکی عقل و فهم ماست. از کودکی یاد میکنم که کنار دریا

سوراخی در شن کنده بود و با سطل، آب دریا را در آن میریخت. رهگذری از او پرسید "چکار میکنی؟" پسر جواب داد "میخواهم دریا را خالی کنم." مغز و دانش ما نمیتواند علوم فضای بعید را بگنجاند. "خداوند میفرماید: «فکرهای من فکرهای شما نیست، و راههای من هم راه های شما نیست. به همان اندازه که آسمان بلندتر از زمین است، راه های من نیز از راه های شما و فکرهای من از فکرهای شما بلندتر و برتر است.» (اشعیا ۵۵: ۹ و ۸).

گوینده و رهبر خداوند است. ما مطیعان و بندگان وی هستیم. در باره حضرت ابراهیم حنیف چنین آمده است: _«ای پیغمبر بیاد آر» آندم که پروردگار ابراهیم باو گفت تسلیم محض شو، ابراهیم گفت تسلیم پروردگار جهانیان شدم.» (سوره بقره آیه ۱۲۱).

اخبار از فضای بعید - چه خبری به ما میرسانند؟ "آسمان از شکوه و عظمت خدا حکایت می کند و صنعت دستهای او را نشان می دهد. روز و شب حکمت خدا را اعلام می نمایند، و بی آنکه سخنی بگویند، ساکت و خاموش پیام خود را به سراسر جهان می رسانند. آفتاب هر صبح از خانه ای که خدا برایش در آسمان قرار داده است مانند تازه دامادی خوشحال و مانند قهرمانی که مشتاقانه منتظر

دویدن در میدان است، بیرون می آید. از يك سوی آسمان به سوی دیگر می شتابد، و حرارتش همه جا را فرا میگیرد. (مزمور ۱۹: ۱-۶).

حال سؤال دیگری مطرح میکنیم: اگر خداوند آن همه کرات و ستارگان و آسمانها را آفرید، چه احتیاجی به دنیای دیگری داشت و این کره عرض را چرا پروردگار آمد از این قرار است: "خداوند آسمانها و زمین را آفریده و آنها را استوار نموده است. او جهان را بیهوده نیافریده، بلکه برای سکونت و زندگی آن را ساخته است. او می فرماید: امن خداوند هستم و دیگری نیست!" (اشعیا ۴۵: ۱۸).

نوع بشر با اختیار در انتخاب آفریده شده. وی آزادانه پیروی از ابلیس را انتخاب نموده به بلای گناه افتاد. چون راه خود را بجای راهی که خداوند تنظیم کرده بود انتخاب کرد در قعر جهالت و نومیدی و بدبختی دچار شد. مانند اپالو ۱۳ (که عاظم ماه بود راه خود را گم کرد. اپالو فقط يك راه نجات داشت - رستگاری از مرکز خودش. همچنین انسان نیز فقط يك محل یا واسطه نجاتبخش دارد - تماس گرفتن با مرکز آفرینش خودش - یعنی خداوند مهربان سماوی. خداوند انسان را تنها نمیگذارد تا به بلای دنیوی دچار شود، مگر اینکه

غیرالمغضوب علیهم ولاالضالین .

در خاتمه يك بند از سرود خوشنواز برایتان میخوانم:

همیشه بهر جای خوانم ترا

زخورشید و ماه و هم از اختران

برای عطایای بی حد تو

کنم با دل و جان همی حمد تو.